

хати-хумаюна отъ 1856 г. турската власт почна да позволява да се основаватъ и „български“ църковни или градски ученолюбиви общества, които си имаха и печати. На нѣкои отъ тия печати отъ македонскитѣ градове явно е изтъкнатъ българския характеръ на обществото или населението въ съответния градъ.

По-горѣ, стр. 243, 327, помѣстихъ снимки отъ печатитѣ на Велесъ отъ 1845 г., на Крива-паланка отъ 1868 г., а тукъ ще прибавя и други нѣкои, каквито срѣщнахъ по разни официални книжа отъ онова врѣме, едни въ сбиркитѣ на Етнографския музей въ София, други въ частни рѣцѣ и пр.

Печатътъ на българитѣ отъ гр. Шипъ е отъ 1869 г. На него четемъ думитѣ: Печатъ на Шипското общонародно блъгар(ско) дуовно правленіе 1869. Срв. фотографска снимка на сѣщия печатъ на стр. 334.

Прѣзъ сѣщата година кюстендилци си основали и ученолюбиво читалище съ печатъ: Българско читалище 1869 у Кюстендилъ. Срв. фотографска снимка на сѣщия печатъ, стр. 334.

Въ гр. Воденъ сж запазени печатитѣ единъ на българската гражданска община и другъ на църковната община, съ турски и български надписи и дата 1870. На единия печатъ четемъ: Воденска българска община 1870. На другия: Воденска българска църковна община 1870. Прѣзъ сѣщата година воденци си основали и ученолюбиво читалище, на чийто елипсовиденъ печатъ четемъ наоколо: Българско читалище въ Воденъ, а вътрѣ заловени рѣцѣ съ отворена книга и дата 1870. Сравни тукъ приложени фотографски снимки отъ тия воденски печати, стр. 334.

На писма отъ 1870 г. и насетнѣ срѣщаме и печата на българската община въ Солунъ, съ образитѣ на св. Кирила и Методия. На печата стои надписъ: Българска църковна община въ Солунъ. Срв. тукъ фотографска снимка на сѣщия печатъ.

За печати на други македонски български граждански или църковни общини и общества гл. къмъ края, въ добавкитѣ, № 232.

